

Hỏi: Khi cô về lại Đạo Tràng cô có cảm tưởng gì?

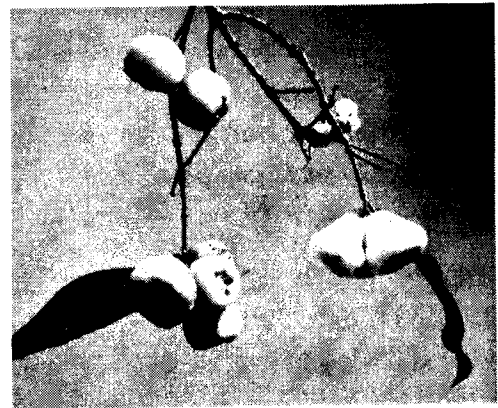
Đáp: Mặc dầu lâu nay cũng quen với Thầy bạn nhưng lần này trước sự ưu ái và chúc mừng của bạn đạo tôi cảm thấy rất hồi hộp và xúc động. Trước khi xuất gia tôi không báo trước với các bạn, xin cho tôi sám hối.

Sau phần phỏng vấn là phần tặng quà của Đạo Tràng gửi hai cô làm kỷ niệm và mời hai cô cắt bánh liên hoan. Mọi người buồn vui lẫn lộn trong tình bạn đạo. Trước khi chấm dứt buổi liên hoan, Bảo Trân đại diện chúng Pháp Chiếu có mấy câu thơ chúc mừng hai cô.

Chúng con chúng Pháp Chiếu,
Chúc Phước Chiếu, Phước Liễu,
Đi trên đường vi diệu,
Rời khỏi thế tục gia,
Đoạn trừ phiền não gia,
Thoát ly tam giới gia,
Chúng con lòng thiết tha,
Chúc hai cô tinh tấn,
Diện kiến Phật Di Đà.

Bảo Trân Viên An.

Thơ cho chị

Thương gửi chị,

Được thơ chị em vội viết về cho chị ngay vì em biết chị đang cần em như chị đã nói.

Trước hết em muốn nói với chị, theo em biết, tuy cái bệnh viêm gan C hay B là một thứ bệnh nan y nhưng không dễ gì nó "quây" hay "vật" mình chết liền, có khi mấy chục năm hoặc đến lúc mình chết rồi nó cũng chưa có cơ hội phát ra cũng không chừng, bằng chứng là nó nằm tiềm ẩn trong cơ thể mình không biết tự thở nào, bây giờ đi thử máu mới khám phá ra...

Chị ơi, em có nghe vài người đáng tin cậy nói rằng... Đối với cái bệnh viêm gan "C" hay "B", một khi mình biết, mình hiểu nó thì không nên tạo điều kiện cho nó phát tác bằng cách giữ gìn sức khỏe, đừng làm việc quá sức (tức là làm gì thì làm

nhưng khi cảm thấy hơi mệt là phải nghỉ không được cố gắng). Nhứt là tự mình đừng làm suy yếu mình bằng buồn rầu hoặc lo nghĩ nhiều. Bởi vì chị có buồn khổ thì cũng không thay đổi được gì mà hãy hướng tâm tư về một đức tin.

Hơn thế nữa, mình cũng đừng tạo cơ hội cho nó quay bằng ăn uống, những món không thích hợp, tức là không nên gặp cái gì ngon miệng là ăn mà phải biết ăn vào có lợi hay có hại, lợi nhiều hay hại nhiều cho cái bệnh của mình. Tóm lại có những điều mình nên lưu ý như sau:

A- VỀ TINH THẦN: Đừng lo sợ, đừng buồn rầu, đừng suy nghĩ nhiều về nó mà hãy cố gắng sống như từ hồi nào tới giờ. Bởi vì mình có lo, có buồn, có sợ thì nó vẫn còn đó! Em nghĩ rằng trên